

10 GRZ 03

Uitspraak van de Geschillencommissie Regresaanspraken Zorgverzekeraars inzake een geschil met betrekking tot het convenant regres zorgverzekeraars/aansprakelijkheidsverzekeraars.

Partijen

Partij A: zorgverzekeraar van een minderjarige voetgangster

en

Partij B: verzekeraar van de bestuurder van een bestelbus, WA-verzekerd

Partijen hebben zich ter verkrijging van een uitspraak van de Geschillencommissie Regresaanspraken Zorgverzekeraars tot deze commissie gewend ter beslechting van een geschil dat tussen hen is gerezen. De commissie heeft vastgesteld dat beide partijen aangesloten zijn bij het convenant regres zorgverzekeraars/aansprakelijkheidsverzekeraars, en dat de contactpersonen van beide partijen onderling hun standpunten hebben uitgewisseld.

Feitelijke gegevens

De verzekerde van partij B reed in 2007 in Loenen aan de Vecht in de richting van Breukelen. Het was donker en regenachtig. Verzekerde kwam van links en stak de weg over. Zij werd op het moment dat zij bijna de overkant had bereikt in haar rug geschept door de bestelbus. Zij heeft hierbij rug- en nekletsel opgelopen waarvoor zij medische behandeling in het ziekenhuis heeft moeten ondergaan.

Stellingname van partijen

Partij A heeft een eerste regresvordering ingediend bij partij B voor de gemaakte ziektekosten. Partij B verweert zich met een beroep op overmacht. Partij A stelt dat overmacht enkel van toepassing is wanneer de bestuurder rechtens geen enkel verwijt gemaakt kan worden waarbij eventuele fouten van andere weggebruikers alleen van belang zijn indien zij voor de bestuurder zo onwaarschijnlijk waren dat deze bij het bepalen van zijn verkeersgedrag met die mogelijkheid naar redelijkheid geen rekening hoefde te houden. Nu het slachtoffer de weg grotendeels was overgestoken en met de rechterszijde van de bestelbus is geraakt, stelt partij A dat de verzekerde van partij B had kunnen anticiperen op het oversteken van het slachtoffer. Na een brief van 9 oktober 2007 waarin partij A haar standpunt uiteenzet, volgt zonder begeleidend schrijven een betaling door partij B.

Het slachtoffer heeft naar aanleiding van het ongeval nog meer medische kosten moeten maken. Partij A dient ook deze aanvullende regresvordering in bij partij B. Partij B beroept zich vervolgens op het convenant regres zorgverzekeraars/aansprakelijkheidsverzekeraars en stelt dat beide verzekerden een verkeersfout hebben gemaakt die tot het ongeval heeft geleid. Partij B betoogt dat om deze reden op grond van artikel 3 van het convenant niet meer dan 40% van de vordering van partij A voor vergoeding in aanmerking komt en past dit percentage ook toe op het reeds betaalde deel van de vordering.

Partij A stelt dat partij B met de betaling van de eerste regresvordering volledige aansprakelijkheid heeft erkend. Daarnaast betoogd partij A dat het slachtoffer geen verkeersfout heeft gemaakt. Zij stak immers over vanaf de linkerkant van de rijbaan en werd door de bestelbus met de rechterkant geraakt. Hieruit zou volgen dat het slachtoffer de rijbaan grotendeels was overgestoken op het moment van het ongeval en dat de verzekerde van partij B haar redelijkerwijs had moeten opmerken en snelheid had moeten minderen. Uit die redenering volgt naar de mening van partij A dat het ongeval geheel te wijten is aan een verkeersfout van de verzekerde van partij B en dat partij B derhalve 100% van de schade dient te vergoeden.

Overwegingen van de commissie

De commissie heeft van de ongevalsituatie een beeld gekregen door het aanrijdingformulier, de registratieset van de politie en de getuigenverklaring. De commissie stelt vast dat beide partijen het eens zijn over de toedracht van het ongeval.

De commissie stelt voorts vast dat voor een succesvol beroep op overmacht moet worden aangetoond dat de verzekerde van partij B geen enkel verwijt valt te maken. Daartoe overweegt de commissie als volgt. De verzekerde van partij B had rijdend binnen de bebouwde kom bedacht moeten zijn op overstekende voetgangers en had zijn snelheid aan deze situatie moeten aanpassen.

De verzekerde van partij A stak over zonder voorrang te verlenen aan de voor haar van rechts komende en op een voorrangsweg rijdende verzekerde van partij B. Het staat echter niet vast dat zij plotseling of onverwachts is overgestoken. De verzekerde van partij A was bij het oversteken de rijbaan vrijwel geheel overgestoken en werd vervolgens in haar rug geraakt door het voertuig van de verzekerde van partij B. De door de verzekerde van partij A eventueel gemaakte voorrangsfout is haar om die reden niet meer verwijtbaar. De verzekerde van partij B had voldoende tijd om het slachtoffer op de weg waar te nemen en reed met een dusdanige snelheid dat hij tijdig had kunnen remmen of snelheid had kunnen terugnemen. Zelfs een minimale reactie van de verzekerde van partij B had naar mening van de commissie het ongeval kunnen voorkomen.

In artikel 3 van het Convenant Regres Zorgverzekeraars/Aansprakelijkheidsverzekeraars is vastgelegd dat 100% van de schade vergoed dient te worden indien het ongeval te wijten is aan de fout van de automobilist. De commissie is daarom van oordeel dat partij B 100% van de regresvordering dient te betalen aan partij A.

Bindend advies

De commissie is van oordeel dat partij B 100% van de regresvordering dient te betalen aan partij A.

Aldus beslist op 17 augustus 2010 door mr. J.G.J. Rinkes, mr. E.B.M. Denters en mr. J.H. de Boer, leden van de Geschillencommissie Regresaanspraken Zorgverzekeraars, in tegenwoordigheid van mw. mr. A.M.G. Keppel, secretaris.

mr. J.G.J. Rinkes
voorzitter

mw. mr. A.M.G. Keppel
secretaris